

El Cant de la Sibila incorpora les parques Es representa junt a la Dansa de la Mort

Com ve sent habitual els darrers anys, aquest 22 de desembre es representarà a l'església de Santa Maria d'Ontinyent el Cant de la Sibila, que enguany afig tres noves figures: les parques. Junt a la Sibila, i per quart any ja, s'interpretarà també la Dansa de la Mort, d'origen medieval i provinent d'una pintura mural encara existent al convent de Sant Francesc de Morella.

Es tracta de la desena representació regular del Cant de la Sibila des que es va reprendre l'any 2000 i que els darrers anys s'interpreta el 22 de desembre. Els nous personatges, les tres parques són les encarregades de donar, mesurar i llevar la vida. Simbòlicament, la primera durà un fil, la segona una vara de mesurar, i la tercera unes tisores.

La dansa de la Mort és un ball que gira entorn a la Mort, qui jutja vuit classes socials diferents de forma igual, tot significat que a tothom arriba el judici final

GUIÓ DE L'ACTE

La nit dels temps.

Introducció prèvia protagonitzada per la tempestat com a símbol de l'emanació.

Toc de campanes a tempestat interpretant el verb.

Aparició de les parques com a filles de la nit.

Processó d'entrada de la Dansa de la Mort des de la porta principal.

Dansa de la Mort (tradicional valenciana del s.XIV). Interpretada pel Grup de Danses d'Ontinyent. 'Morte, frares, nos cové, mas no en sabem la hora. Aquest món no pot durar, que porta mala via. I tot és vanitat mundanal i pompa mai no pia. Tot mortal ben bé ha de saber que tornarà a ser cendra. Ni papas ni emperadors conservaran prebenda. Lo temps breu s'esmunyirà. No tindrà el món remença? No tindrà el món remença? Un gran rei prompte serà nat, la verge va concebre. De drapets ben mal faixat, girat sobre un pessebre. D'un nou llum, la fí d'Advent, esperàvem salvança. Cal que al cel apleguem el que havem, tal dit Déu ens diria: Allí on tinguérem els nostres béns, el cor reposaria'.

Toc de campanes com a crida al Cant.

Adaptació del toc de crida a vespres al Seminari d'Oriola.

Introducció amb l'orgue i el rogle.

Diàleg entre les trompetes com a avís del Cant.

Processó d'entrada de les Sibila-les des de la porta principal.

Melodia processional 'Iudicii Signum', amb vent, corda i campanes.

Toc de l'Àngelus, oració segona.

Adaptació del Campanar de la Vila d'Ontinyent.

Tema de la sibila amb percussió, tarotes i altres instruments de vent, i adaptació de Toc a Mort del Campanar de la Vila d'Ontinyent.

Tornada amb corda i vent.

Cobles de la Sibila: 'Un rei vindrà perpetua vestit de nostra carn mortal; del cel vindrà tot certament per fer del segle jutjament'.

Tornada amb veu, corda i vent: 'Ans del judici no serà un gran senyal se mostrarà; lo sol perdrà lo resplandor, la terra tremirà de por'.

Tornada amb veu, corda i vent: 'Al jorn del judici se pagarà nostre servici. Mostrar-se han quinze senyal per lo món molt generals, de morts ressuscitaran, de on tots tremolaran'.

Tornada amb la coral, corda i vent: 'Al jorn del judici se pagarà el nostre servici'.

Tema musical: Campanes de la Sibila amb la intervenció dels timbals.

Tornada amb corda i vent.

Processó d'eixida de la Sibila seguint la mort.

Toc de l'Ave Maria, oració tercera.

Tema de la Sibila. Amb percussió, tarotes i altres instruments de vent.

22 desembre 2010

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)